

Пролѣтни дни

Щомъ зашушнатъ дървесата
съ прѣсни, бѣли цвѣтове,
и засвирятъ изъ полята
пролѣтнитѣ вѣтрове;
щомъ загрѣятъ небесата
надъ далечни свѣтове,
и запѣятъ изъ гората
чудни, птичи гласове;

Щомъ заблѣятъ въ долинитѣ
гойни, пѣргави стада,
и заскърцатъ пакъ колитѣ
на селяци — къмъ града,
и съсъ ревъ отъ планинитѣ,
отъ високитѣ бърда,
полети къмъ равнинитѣ
бистра, студена вода —

На сѣячи и овчари
деньтъ вече не спори.
Запустѣлитѣ кошари
се пробуждатъ отъ зори.
А по голитѣ чукари,
гдето тишина цари,
цѣвватъ свѣтли минзухари —
пламватъ огнени гори.

Китна пролѣтъ изъ полята
щомъ така се настани,
праздникъ става на земята:
пролѣтни красиви дни.
Трепватъ радостно сърдцата
на мъже и на жени,
и смѣхътъ имъ въ равнината
почва веселъ да звѣни.